

Γυναικες, ξερετε τον τοπο κατα που να παω;

Ανδρος τοπος ειναι αυτος.

Γυναικες, ξερετε την πηγη να παω;

Κουρασθηκα μ αυτα τα λογια :

«Δεν εχουμε τον τοπο ιδει».

Γι αυτο να μαθω θα ρωτησω.

70

Ακουστε, ω πατερες!

Να μαλακωστε την οργη σας!

Να εχετε καλες τις σκεψεις!

Πισω σας τους αφησατε στη γη.

Τι σας αρνηθηκαν απο πλεονεξια,

που ειναι οι ανθρωποι ολο αρρωστοι;

Επαφατε να δινετε και, λεγε,

οι ανθρωποι πεθαινουν, ενω εσεις τρω-  
τε οσα μαζεψαν.

Γιατι τους βλαφτετε;

Να μαλακωστε την οργη σας!

Να εχετε καλες τις σκεψεις, ολοι σας!

71

Μακαρι σα ραβδι να τσακιστετε,

να χουμε δυναμη μοναχα εμεις!

Μακαρι να τρομαξουν οι καρδιες σας!

72

Ω λοφε κατω απο το δεντρο αρο, ειναι  
δυσκολο το σκαψιμο σου!

Απ οσους ξεκινησανε, αυτοι γυρισαν.

Δυσκολο ειναι να κυλησεις ενα βραχο  
αμετακινητο.

73

Αυτη, που ακομη γι αντρα ετοιμη δεν  
ειναι, ειναι κιολας χηρα!

Δες τα παιδια των αδερφαδων που γε-  
μισαν ζηλεια.

ΝΤΕΝΚΑ

74

Τοτε που ολα ταφτιασε ο Θεος,  
εφτιασε τον ηλιο.

Κι ο ηλιος γεννιεται, πεθαινει και ξα-  
νάρχεται.

Εφτιασε το φεγγαρι.

Και το φεγγαρι γεννιεται, πεθαινει  
και ξαναρχεται.

Εφτιασε τ αστερια.

Και τ αστερια γεννιωνται, πεθαινουν  
και ξαναρχονται.

Εφτιασε τον ανθρωπο.

Κι ο ανθρωπος γεννιεται, πεθαινει και  
δεν ξαναρχεται.

75

Ο Ντεγγκ ο πατερας εκανε βροχη  
στην ερημην να πεσει την πεδιαδα.

Υμνους υψωσαν οι σπουδαιοι της γης  
προς το Θεο.

Θρεψε με, ω πατερα μου, καλα, θρε-  
ψε μας τις ψυχες μας που πεθαινουν  
απ τη διψα!

Θρεψε με, ω πατερα μου, καλα, θρεψε  
τις ατονες ψυχες μας!

76

Ω μικρε λαε μου,

δεν εριξες στη μαχη ουτε δυο λογχες,  
και κουρασμενος κιολας στους μηρους  
στηριζεσαι.

Α, γινεται να χω ανθρωπινο κορμι;

Ανθρωπινο κορμι που το χορταρι το  
πληγωνει του ελους;

Αλιμονο, τι πονος!

77

Ποιος θα τολμησει ακομη να γελαει;

Οι μυρμηγκες των κοπαδιων κι οι  
μυρμηγκες των καλαμιων;

Ποιος απ αυτους εχει ακομη σπιτι;

Μαζεψτε το λαο για τη θυσια.

Ποιος θα τολμησει ακομη να γελαει;

Οι μυρμηγκες των κοπαδιων κι οι  
μυρμηγκες των καλαμιων;

Παιε ο λαος στου Ντεγγκ για τη θυ-  
σια.

Ο Κυριος των Ψαριων ακομη δεν πα-  
ρουσιαστηκε.

Γιορταστε τη θυσια.

Ο Κυριος του Κεχριου ακομη δεν πα-  
ρουσιαστηκε.

Καντε να γιορταστει η θυσια μας.

78

Κοιμάμαι μες στο δάσος και πλανιέ-  
μαι μες στο δάσος μόνος μου, αλιμονο!  
Ρωτάει η μάνα: «Που λοιπόν είναι ο  
πατέρας πηγαίνεμένος;  
Μην κι αναπαύεται εκεί περα, μες στο  
δάσος το αγνώστο;»  
Περιπλανώμενος και μόνος μου ερχο-  
μαι απ' το δάσος, αλιμονο!  
Να ξαναδρω το λόγο του προφήτη.

79

Παμε, λαιε μου,  
αμετρητο θέλω να δείξω σε στο Τουακ  
όπως του χορταριού τα φύλλα,  
εγώ ο Μαλναλ, στο λαιω.  
Είμαι ο Μαλναλ, αυτά είναι τα λογία  
μου, ω Ντεγγκ πατέρα!  
Στην οχθή το λαο μου θα μαζεύω.  
Πολλοί είναι οι Μενταρ, όπως του χορ-  
ταριού τα φύλλα.  
80

Των Μυρμηγκιών θέλω τη γλώσσα  
τους να κοψώ,  
οχι τ' αυτιά τους.  
Μίλα στους Μυρμηγκές, μα σωπαίνει!  
Των Μυρμηγκιών θέλω τη γλώσσα  
τους να κοψώ,  
οχι τ' αυτιά τους.  
Ο Αγουσκ εδώ στών κοπαδιών τους  
τοπούς κατεβαίνει,  
των κοπαδιών των Νταιγιμ.  
Ο Αιμπουκ εδώ στών κοπαδιών τους  
τοπούς κατεβαίνει,  
των κοπαδιών των Νταιγιμ.  
Ο Γκαρανγκ εδώ στών κοπαδιών τους  
τοπούς κατεβαίνει,  
των κοπαδιών των Νταιγιμ.  
Αυτά τα λογία μου στών Νταιγιμ τ' ο-  
νομα,  
αυτό είναι το τραγουδι μου στών Νται-  
γιμ τ' ονομα.

81

Κακο θα πεσει πάνω μας,  
σαν το κακο των μακρινών καιρών.  
Αυτό λείει ο Πλαστής των ανθρώπων,

μα δεν ακούγε αυτοί.

Κακο θα πεσει πάνω μας,  
όπως στους μακρινούς καιρούς κακο!  
Ένα μοναχά λόγο λείμε:  
εδώ κι εκείθε να πλανιέσαι, ανέργος  
να μείνεις,  
τιποτα οι τέτιοι άνθρωποι από τον Πα-  
τέρα δε θα παρουν,  
το λόγο του δεν ξερουν.  
Είναι Αυτός που αγαπάει τον ανθρω-  
πο.

82

Πατέρα, Πλαστή, θεε - πατέρα, βοη-  
θα με!  
Σ επικαλούμαι, ω πατέρα μου!  
Πατέρα μου, απευθυνόμαι σε σενα,  
σε σενα, θεε μου, στρεφομαι,  
πατέρα πλαστή, στρεφομαι σε σενα.  
Θεε πατέρα, σου προσευχομαι.  
Την ικεσία μου σε σενα θ' απευθυνω  
στον καιρο του νεου φεγγαριου.  
Ο Θεος αναγνωρίζει τους προγονους  
που φιλωνονται μαζί του.

83

Ελάτε να ικετεύστε το Θεο ζώη στον  
άνθρωπο να δώσει,  
ελάτε τη ζώη να παρείτε από το Θεο.  
Με τις ακτινες του ηλίου η βροχή α-  
νακατεμενη θα μας δώσει τη ζώη.

84

Ζώη ικετεύετε για τα κοπαδιά και για  
τους ανθρώπους.  
Το ασπρο βοδι θυσιαστε για να πλη-  
σιασει ο θεος,  
για να μας δώσει ο πατέρας τη ζώη.  
Ο Ντεγγκ κι ο Αιμπουκ επικαλούνται  
τη ζώη.  
Το βοδι θυσιαστε για να πλησιασει ο  
θεος.

85

Εμπρός ας μαζευτούμε!  
Έχει ζώη ο πατέρας πλαστής να μοι-  
ρασει,

ο Μεγάλς Αντράς εχει τη ζωη.

86

Ελα, ω πατερα πλαστη, να μας μαζε-  
μενους.

Δοσε στα κοπαδια τη ζωη και στους  
ανθρωπους.

Ελα, ω πατερα!

Με σενα πως να φιλιωθω;

Εμπρος, τον Κυριο επικαλεστετε!

87

Μας εστρεψε ο Θεος τα νωτα,  
εμισησε το λογο των ανθρωπων.

Κι ομως παλι θα ξαναρθει.

Μας εστρεψε ο Θεος τα νωτα.

88

Ειμαστε οι γιοι του πλαστη,  
δεν το φοβομαστε μην τους σκοτωσει.

Ειμαστε οι γιοι του πλαστη,  
δεν το φοβομαστε μην τους σκοτωσει.

89

Πως θα μπορεσει να σωθει

στης πεινας τον καιρο ο λαος;

Κι ομως, της πεινας τον καιρο,  
θα σωθω.

90

Γιατι ξανα και παλι προσευχηθηκα,  
ο λογος του Κυριου δε θα χλευαστει,  
θα μας κρατησει στη ζωη ο καλος  
του λογος.

91

Κι αν εβλεπα ανθρωπο να με μισει,  
θα τον αγαπαγα.

Ω Θεε πατερα, βοηθα με, πατερα!

Ω πλαστη Θεε, βοηθα με πατερα!

Κι αν εβλεπα ανθρωπο να με μισει,  
θα τον αγαπαγα.

92

Ω Ντεγγκ πατερα, Ντεγγκ ψηλε,

ω πατερα Ντεγγκ, μεγαλε των παλιων  
καιρων.

93

Δε μας ακουει ο Ντεγγκντιτ, κριτης  
δε θελει πια ο Ντεγγκντιτ να ειγαι.

Οταν δεν τον τιμουν, προσβαλλεται.

Ω πατερα Ντεγγκ, μη μ εγκαταλει-  
πεις,

ω πατερα Ντεγγκ, στου Πνευματος το  
χερι μη με ριχνεις του κακου.

94

Ρωτω τον Ντεγγκ: «Που εχεις  
παις;»

Ελα, πατερα, με του Αντρα που κα-  
τοικει ψηλα το δωρο.

Το δωρο ερχεται απο το Θεο.

Στον Ντεγγκ στρεφομαι, θα μ ακου-  
σει,

στρεφομαι προς αυτον επικαλωντας  
τον, θα με εισακουσει.

95

Αμπουκ, Ντεγγκ, υψωθειτε στη δοξα  
σας.

Η μερα φαίνεται.

Ντεγγκ Μαϊβαλ, ευλογησε με, δος μου  
τη ζωη.

96

Η ανοιξιατικη βροχη σαν ροπαλο χτυ-  
πησε στο κεφαλι το λαο.

Κι ειπε ο λαος: Το ξερει εκει ψηλα  
ο πατερας.

Μα εμεις δεν ξερουμε αν επισκεφτηκε  
το κλαν απο φιλια,

εμεις δεν ξερουμε αν ειγαι το αντιθε-  
το, το κλαν να τιμωρησει.

Ντζαγκγκα

97

α.

Ω πνευμα Χ. Χ., εσυ που αυτον τον  
ανθρωπο αρπαξες, δος του γιατρια, κι